

♦♦
**GUDENES
VOKTERE
LOKLEBE
GUDENES**

Lærerveiledning

UNGE VIKENTEATER

Innhold

Innledning

En hilsen fra regissøren 3

En hilsen fra dramatikeren 4

Til deg som er lærer 5

Pedagogisk materiale 6

Del 1: Før forestillingen 7

Del 2: Etter forestillingen 11

Del 3: Visuell guide - tilrettelagt 21

En hilsen fra regissøren

Hvorfor er *Gudenes voktere* en viktig fortelling å vise for et ungt publikum?

Å være barn i de voksnes verden forener alle oss på jorden: både de som har vært barn og er voksne i dag, men aller mest de som er barn akkurat nå. Å vokse opp i en verden hvor du ikke har makt over din egen situasjon kan være både vanskelig å håndtere og å forstå. Da er det fantastisk å kunne finne kraft i at alle andre barn på hele jorden går igjennom det samme som deg. Selvfølgelig på ulike måter og under ulike vilkår, men egentlig det samme.

Hvorfor var forestillingen viktig å gjøre akkurat nå? Hva vil du at det unge publikummet skal ta med seg?

I dag, mer enn noensinne før, lever vi i en global verden. Nesten alle mennesker er bare en videosamtale unna. Det gir oss mulighet til å skape forståelse og medfølelse for hverandre. Å styrke det reelle i at vi faktisk er mer like enn ulike. Og det er ekstra tydelig når vi er barn. Jeg håper at barna som ser denne forestillingen, vil føle seg sett og styrket. At de føler seg mindre ensomme og føler seg bekreftet i hvordan deres liv faktisk oppleves.

Hva har reaksjonene fra publikum vært så langt?

Akkurat det! At de føler seg sett, bekreftet og oppløftet. De vil gjerne dele av sine egne opplevelser av å være et barn blant voksne.

Gustav Deinhoff

En hilsen fra dramatikeren

Det har ofte overrasket meg hvor interesserte barn er i fortellinger om vanskelige kår. Hvordan er det å være gatebarn og leve uten voksne? Hvordan er det å ha en forelder som drikker? Eller slår deg? Helt spesifikt i mellomtrinnet er dette temaer som tiltrekker seg barnas nysgjerrighet. Som de gjerne leser om og tenker rundt. Som jeg ser det finnes det to sider av denne nysgjerrigheten. På den ene siden finnes en sult etter sannhet. Som nitti år gammel begynner du å se verden rundt deg. Du oppdager økonomisk urettferdighet, du oppdager at andre barn har det annerledes enn deg. Det finnes en sult etter å forstå hva det betyr å være barn i verden. Men det finnes også en annen side av dette, som kanskje gjør de mest grusomme historiene enda mer spennende. Følelsen av overlevelse. At barn som lever i vanskelige kår faktisk også overlever det, skaper en følelse av styrke. At barn også har kraften til å klare vanskelige ting, skaper en tillitt til egen evne av å finne sin vei i livet.

Erik Uddenberg

TIL DEG SOM ER LÆRER

Vi er så glade for at dere skal se – eller allerede har sett – forestillingen *Gudenes voktere*!

Dette materialet er ment som et inspirasjonsverktøy for deg som pedagog. Velg fritt hvilke deler som passer å gjøre for din gruppe, før eller etter forestillingen.

Oppgavene inviterer til refleksjon rundt forestillingens temaer – både individuelt og i fellesskap. Vi håper materialet gir dere nye tanker og samtaler å følge videre i klasserommet.

Vi tar gjerne imot tilbakemeldinger! Ris og ros ønskes velkommen. Send spørsmål og tanker til hilda@ungeviken.no

Materialet er delt inn i tre deler:

Del 1 – Før forestillingen

Forberedende samtaler og kreative aktiviteter.

Del 2 – Etter forestillingen

Dramaøvelser, diskusjoner og skapende prosjekter å jobbe videre med.

Del 3 – Visuell guide - tilrettelagthefte

Til de som trenger å forberede seg litt ekstra på teaterbesøket.

TIPS: Dersom du har lite tid, anbefaler vi følgende:

- Gjør kun Mine beste tips (s. 8).
- Gjør Gjenfortell sammen (s. 12) etter besøket.

DEL 1: FØR FORESTILLINGEN

Her finner du inspirasjon til hvordan dere kan forberede dere før teaterbesøket, gjennom kreative oppgaver og diskusjonsoppgaver.

Mine beste tips

Mål:

I *Gudenes voktere* møter vi barn som navigerer en verden som styres av voksne. I denne oppgaven får elevene reflektere over hvordan de selv forholder seg til voksne med ulike humør.

Slik gjør du:

1. Del ut papir og blyanter.
2. Be elevene skrive sine beste tips for å håndtere voksne som er:
 - a. Triste
 - b. Sinte
 - c. Ikke snille
 - d. Glade
 - e. Snille
3. La elevene dele sine beste tips med hele klassen.

Rolleanalyse – før forestillingen

Mål:

Å undersøke ulike typer voksne, og maktforhold mellom barn og voksne.

Slik gjør du:

1. Legg frem to store ark.
2. La to-tre elever legge seg på arkene og la de andre tegne omrisset deres (eller tegn store “pepperkakefigurer”).
3. Nå har dere tegnet tre voksne. Gi de voksne kallenavn, alder, humør og karaktertrekk.
4. Lag minst en av disse figurene til en voksen som bruker makten sin over barn på en dårlig måte.

Instruks for felles skriveoppgave:

- Utenfor figuren skriver dere ytre kjennetegn (klær, utseende, gjenstander).
- Innenfor figuren skriver dere indre egenskaper (hjelpsom, sint, modig, stille).

Diskuter med hele klassen:

- Hvordan opplever dere at voksne er?
- Hvorfor tror dere at noen voksne bruker sin makt på en måte som ikke er bra?
- Hva kan barn gjøre for å håndtere det?

TIPS: Dere kan gjenta øvelsen etter forestillingen og bruke karakterene fra forestillingen (s. 14).

Vi utforsker påstander!

Mål:

Øve på å ta stilling til påstander, lytte til andres perspektiv og argumentere for egne meninger.

Slik gjør du:

1. Lag en grense i klasserommet ved hjelp av teip, kritt eller tau.
2. Forklar at den ene siden betyr "veldig enig" og at den andre siden betyr "veldig uenig".
3. Læreren leser én og én påstand høyt, og elevene plasserer seg langs linjen ut fra hva de selv mener.
4. La noen av elevene begrunne valgene sine underveis.

Eksempel på påstander

"Voksne forstår meg ikke."

"Barn vet best hvordan det er å være barn."

"Jeg skulle ønske at barn fikk bestemme mer."

"Voksne er ikke så forskjellig fra oss."

"Jeg liker at de voksne lager regler for meg."

"Voksne burde gi barn mer frihet."

"Jeg tør å si alt jeg tenker på til de voksne hjemme hos meg."

DEL 2: ETTER FORESTILLINGEN

Med disse oppgavene kan dere arbeide videre med forestillingsopplevelsen.

Hvis dere ønsker, er det mulig å lage oppgaven «Brevutveksling» (s. 20) til et prosjekt som varer over lenger tid.

Gjenfortell sammen

Mål:

Reflektere over stykket sammen med elevene.

Slik gjør du:

Gjenfortell stykket så nøyaktig dere kan sammen. Be elevene om å også huske små detaljer. Ved behov kan dere bruke pressebildene fra [Unge Viken Teater sin hjemmeside](#) som støtte.

Diskuter i mindre grupper eller i hele klassen med disse spørsmålene som støtte:

- Hvordan startet forestillingen?
- Husker dere et vendepunkt, et viktig øyeblikk som endret retning på fortellingen?
- Hvilke detaljer la du merke til?
- Hvordan sluttet forestillingen?
- Hva handlet forestillingen om, for deg?

TIPS: Dersom elevene har ulike meninger om fortellingen, er det spennende å diskutere dette. Hvorfor tror dere at dere har tolket stykket på ulike måter?

Tegne, skriv og reflekter

Mål:

Gi elevene tid og rom til å reflektere over noe de husker fra forestillingen.

Dette trenger du:

A4-ark, blyanter, viskelær og fargeblyanter/fargepenn.

Slik gjør du:

1. Gi alle penn og ark.
2. La elevene tegne eller skrive fritt om noe de husker fra forestillingen som gjorde et sterkt inntrykk. Det kan være en situasjon, en karakter eller en følelse.
3. La elevene skrive og tenge i ca 20 min, gjerne til rolig musikk. Ps! Her er det ikke viktig å tegne pent eller skrive riktig, men å uttrykke en opplevelse.
4. Etterpå kan alle som ønsker det fortelle litt om bildet eller teksten sin. Det er frivillig å vise arket for de andre.
5. Hvis dere vil, kan arkene henges opp i klasserommet som en felles collage.

TIPS: Verkene kan gjerne brukes som materiale i Brevutvekslingen (s. 20).

Rolleanalyse – etter forestillingen

Mål:

Reflektere over ulike handlinger og beslutninger, og dermed fremme kritisk tenkning og selvbevissthet.

Slik gjør du:

Velg 2-3 figurer fra forestillingen som elevene liker. Analyser dem ved hjelp av samme metode som i forarbeidet (s. 9). Her kommer en liten repetisjon:

- Legg frem to store ark. La to elever ligge på arkene og la de andre tegne deres omriss (eller tegn store “pepperkakefigurer”).
- Gi figurene kallenavn fra forestillingen, som “Den sinte faren”, “Snill bestemor”, osv.
- Utenfor figuren skriver dere ytre kjennetegn (klær, uttrykk, gjenstander).
- Innenfor figuren skriver dere indre egenskaper (hjelpsom, sint, modig, stille).

DISKUTER SAMMEN:

- Ligner noen av disse karakterene på dem dere lagde i rolleanalysen før forestillingen (s. 9)?
- Hva tenker dere om voksne?
- Hvorfor tror dere at noen voksne bruker sin makt på en måte som ikke er bra?
- Hva kan barn gjøre for å håndtere det?

Lag et eget lydbilde – bli inspirert av komponisten Tayza Naing

Mål:

Utforske hvordan lyd og musikk påvirker en forestilling.

Å selv skape kreativt ved bruk av lyd, stemmer og rytmer.

Dette trenger du:

Ulike instrumenter hvis dere har, gjenstander som kan lage lyd (ting du kan riste på, dunke på, skrape på, klemme på etc)

Slik gjør du:

- Les intervjuet med komponisten Tayza Naing på neste side. Diskuter med klassen:
 - *Hvordan kan lyd brukes til å gi følelsen av ulike rom i en forestilling?*
 - *Hvordan kan lyd brukes som en kontrast til fortellingen? Har dere noen eksempler fra film eller teaterstykker hvor lyden gir en annen stemning enn det som skjer?*
- Fordel klassen i grupper med maks fem elever.
- Gi hver gruppe en følelse (f.eks. sorg, spennende, glede, frykt). Følelsen er hemmelig for de andre i klassen.
- Bruk stemmer og rytmer fra kroppen, gjenstander eller instrumenter for å lage en 15-20 min lang lydsekvens.
- Lag et opptak til å spille av fra telefonen, eller fremfør lyden live. La klassen gjette følelsen bak.
- Diskuter sammen:
 - *Hvordan kan lyd brukes for å fortelle historien?*
 - *Hvordan ble lyden brukt i Gudenes voktere?*
 - *Hva synes dere om musikken i forestillingen?*

TIPS: Dere kan også bruke lydsekvensene i Rollespillsøvelsen (s. 19).

Tayza, 19 har skrevet musikken til *Gudenes voktere*: – Vil forene barn gjennom musikk

Tayza Naing er yngst i det kunstneriske teamet til forestillingen Gudenes voktere, det største internasjonale teaterprosjektet Unge Viken Teater noen gang har deltatt i.

Forestillingen «Gudenes voktere» er basert på intervjuer med barn og voksne i de elleve ulike landene og handler om noe som forener dem alle: erfaringen med å vokse opp i en verden styrt av voksne. Den svenske regissøren Gustav Deinoff jobber nå med elleve skuespillerpar som skal turnere med forestillingen i hvert sitt land og på hvert sitt språk.

Musikken står nittenårige Tayza Naing fra Norge for.

- Det er stort at jeg skal være komponist på dette, og kult at jeg faktisk er den yngste i det kunstneriske teamet. Jeg tror det kan være bra. Det er ikke så lenge siden jeg selv var barn og jeg ser nok verden mer som barna. Jeg er glad for muligheten til å være med som en ung person, sier den ydmyke nittenåringen.

En kunstnerisk smeltedigel

Manusforfatteren er svensk, scenografen og kostymedesigneren er tyrkisk og koreografen er fra Bangladesh. Tayza mener at hans flerkulturelle oppvekst kan komme godt med i denne settingen. Han er født i Norge med mor og far fra Myanmar.

– Veldig mange barn vokser opp i flerkulturelle samfunn i dag. Da kan det oppstå fremmedfrykt og segregering. Jeg synes det er viktig at barna lærer å ikke frykte det de ikke kjenner seg igjen i.

Forener gjennom musikk

Det mørke blikket blir fast når Tayza snakker om verdier som frihet, åpenhet og fellesskap. Dette slår åpenbart an noen strenger i ham som betyr noe. Nå vil han kombinere den filosofiske sjela med en jordnær handlekraft og gripe sjansen dette prosjektet gir ham til å utgjøre en forskjell. Han skal bruke musikken til å ufarliggjøre det fremmede ved å ta utgangspunkt i det som kjent og nært.

– Regissør Gustav Deinoff og jeg har begynt å gruble ut en tanke om å få alle skuespillerne til å syngende en barnevis fra sitt land, så ser vi hva vi kan gjøre med det. Vi vil prøve ut dette med forskjellige språk, men fortsatt samme rytme. Tenk for eksempel på Fader Jakob, den finnes jo på mange forskjellige språk. Det kan være med på å vise hvordan barn kan kobles sammen gjennom musikk..

I tillegg til musikalske tråder, har Tayza lyst til å samle inn lyder fra steder som kan høres kjent ut for barn over hele verden. Det kan være miljølyder fra en lekeplass, en skolegård eller det multikulturelle mylderet i Oslos gater.

– Alle barn er unike, de har ulike verdier og vokser opp under ulike forhold, men de er likevel koblet sammen. Jeg prøver å fremheve det at alle barn kan respektere hverandre. Man trenger ikke være redd for å

hilse på noen som er litt annerledes. Jeg håper at arbeidet mitt kan forsterke dette.

Elektronisk lydbilde med innslag av ekte instrumenter

Tayzas verktøykasse er elektronisk, og han komponerer digitalt i FL Studio. Det betyr imidlertid ikke at han ikke tilsetter ekte følelser og levd liv i rause doser. Inspirasjonen kommer fra sanselige opplevelser, tidligere erfaringer og stemninger som setter i gang den kreative prosessen. Noen ganger supplerer han det elektroniske lydbildet med akustiske elementer.

– Jeg kunne tenkt meg å implementere lyden av ekte instrumenter fra forskjellige deler av verden, for eksempel en fele eller en talking drum. Da får du følelsen av et instrument som spilles følsomt av en ekte musiker, med flere kulturelle lag oppå hverandre.

Elektriker, komponist og artist

Skuespillerne har begynt de digitale prøvene, scenografi og kostymer er under arbeid og Tayza har mange musikalske skisser å jobbe ut fra. Neste steg blir en felles samling for alle involverte i Tyrkia i mai der alt skal sys sammen og skuespillerne skal prøve fysisk sammen i tre uker. Men vent litt – hverdagen kaller! Når han ikke lager musikk, skrur og kobler nemlig Tayza ledninger hjemme hos folk som elektrikerlærling.

– Jeg har eksamen i mai. Det er en teoretisk eksamen, og så skal jeg jo ta fagbrev etter hvert. Jeg har snakket med Gustav om det og vi finner nok en løsning, smiler han.

Elektriker, komponist og artist? En strålende kombinasjon, mener Tayza.

– Jeg liker å gjøre noe annet enn musikk. Det gir en helt annen type inspirasjon. Det gir meg noe trygt og stabilt å falle tilbake på siden musikk er en utfordrende bransje. Men jeg kommer alltid til å drive med musikk. Det er som medisin for meg.

Rollespill om makt og forandring

Mål:

Øve på å gestalte ulike situasjoner.

Reflektere over makt og urettferdighet.

Diskutere forandring og mulige løsninger.

Slik gjør du:

- La grupper med 4-5 elever lage en kort scene hvor en voksen misbruker makten sin (fra forestillingen eller fra deres hverdag).
- Spill scenen for de andre.
- Diskuter:
 - *Hva tenker de ulike karakterene? Hvorfor gjør de sånn som de gjør?*
 - *Hvordan kan situasjonen forandres? Hva må skje for at det skal bli bedre?*

TIPS: Minn elevene på å uttrykke følelser og maktubalanse med hele kroppen og mimikken, ikke bare gjennom replikker.

Brevutveksling med en vennskapsklasse

Mål:

Få kontakt med barn i et annet land.

Reflektere over hvordan det er å være barn i ulike deler av verden.

Utforske måter å kommunisere på uten et felles språk.

Slik gjør du:

- Gå inn på [Påmelding](https://svensk.is/penpal) og fyll ut kontaktinfo til skolen din. (<https://svensk.is/penpal>)
- Når dere har gjort det, får dere kontaktinfo til en annen klasse.
- Lag et felles dokument eller en pakke å sende til klassen. For eksempel tegninger, tekster, spørsmål og hilsner.

Vil dere fortsette å skrive til hverandre? Send med adressen deres!

TIPS: Vær bevisst på språkforskjeller – bruk bilder, symboler og gjerne oversettelsesprogrammer ved behov.

DEL 3: VISUELL GUIDE - TILRETTELAGT

Denne visuelle guiden er laget for elever som trenger ekstra forberedelse til forestillingen. Guiden kan brukes som verktøy for lærer eller assistent sammen med eleven, eller leses av eleven selv.

Hvordan bruker du den visuelle guiden?

Til alle forestillingene våre lager Unge Viken Teater tilrettelagthefter til barna og ungdommene som trenger litt ekstra forberedelse når de skal se scenekunst. Se sammen i heftet før forestillingen og bruk det i etterkant for å snakke sammen om det dere har sett.

"Tilrettelagt" er et vidt begrep og publikum i målgruppen er alle ulike individer med ulike behov og preferanser. Alt materialet passer kanskje ikke til deg eller til publikummet du er med. Det vet vi. Vi håper du kan plukke og mikse og bruke heftet slik at det fungerer som en ressurs for deg og for din elev.

I dette heftet presenterer vi innholdet i forestillingen og hva du kan forvente deg som publikummer. Vi har laget en presentasjon av utøverne og en gjenfortelling av handlingen med bilder. Vi har en ordliste med ASK-symboler for å kunne snakke sammen om det dere ser og har laget en liste med innhold i forestillingen det kan være godt å være forberedt på.

Brukte og likte du tilrettelagtheftet? Del gjerne erfaringene dine med oss!

Er det noe du manglet i heftet? Gi oss tilbakemelding!

Vi ønsker å lage en så god opplevelse som mulig for publikummet vårt.

Den visuelle guiden inneholder:

- ❖ Presentasjon av skuespillerne.
- ❖ Bakgrunn for forestillingen.
- ❖ Hvordan er vi sammen i rommet?
- ❖ Handlingen i *Gudenes voktere* fortalt med tekst og bilder.
- ❖ Ting å være ekstra forberedt på og mulige triggere.
- ❖ Samtalestartere til bruk etter forestillingen.
- ❖ Forslag til ASK-piktogrammer.

Skuespiller 1

Marianne

Marianne er skuespiller. Hun spiller mange ulike barn i forestillingen.

eller

Numa

Numa er skuespiller. Han spiller mange ulike barn i forestillingen.

Skuespiller 2

Sindre

Sindre er skuespiller. Han spiller mange ulike barn i forestillingen.

eller

Preben

Preben er skuespiller. Han spiller mange ulike barn i forestillingen.

Bakgrunn for *Gudenes voktere*

Forestillingen *Gudenes voktere* ble til i et samarbeid mellom 11 teatre i ulike land: USA, Tyrkia, Canada, Mexico, Polen, Norge, Finland, Sør-Afrika, Bangladesh, Argentina og Sverige. Alle teatrene intervjuet barn i sine land. De spurte dem om hvordan det er å være barn i en verden som er styrt av voksne. Den svenske dramatiker Erik Uddenberg samlet inn alle intervjuene og skrev manus til forestillingen.

I forestillingen spiller skuespillerne to karakterer, som sier at de kan bli til hvilket som helst barn i hele verden. Forestillingen har ikke en hovedfortelling, men mange små fortellinger om barn fra ulike steder i verden. Alle fortellingene som er med kommer fra virkelige barn, selv om skuespillerne som spiller dem er voksne.

Skuespillerne sier at voksne er som guder, som kan bestemme alt mulig. Noen voksne bestemmer ting barna ikke liker. Noen voksne er snille og morsomme. Noen voksne er slemme. Noen voksne vil barna bli som når de blir store. En gang skal barna også bli voksne og bestemme selv.

Når forestillingen ble til, møttes skuespillere fra de 11 landene i Tyrkia og hadde prøver sammen. Nå spilles forestillingen for barn i alle landene.

Hvordan er vi sammen i rommet?

Teaterforestillingen *Gudenes voktere* spilles i klasserommet ditt. Dette er en forestilling der publikum sitter på stolene sine og ikke blir tatt med opp på scenen. Publikum sitter i en halvsirkel. Alle kan se hverandre, både skuespillere og publikummere.

I *Gudenes voktere* fremfører skuespillerne en tekst for publikum som om det skjer akkurat nå. Publikum hører på skuespillerne. Det er lov å reagere, le og gråte mens forestillingen spiller. De voksne på skolen er også med i publikum sammen med barna.

Skuespillerne snakker direkte til publikum, og kan stille dere spørsmål eller vise ting for dere. Skuespillerne går rundt i hele klasserommet. Noen ganger er de på «scenen», noen ganger er de blant dere i publikum, og noen ganger løper de rundt og kaster myke stoff opp i luften.

Psssst!

På de neste gule sidene kommer fortellingen til *Gudenes voktere* i tekst og bilder.

Vil du helst bli overrasket og ikke vite handlingen før du ser teaterstykket, så hopp over de gule sidene.

...og....

Bildene på de gule sidene er fra *Gudenes voktere* når den spiller på en annen skole. På din skole vil det se ut som klasserommet du sitter i.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Forestillingen starter i klasserommet. Publikum sitter på stoler i en halvsirkel. Alle kan se hverandre.

Det er to skuespillere. De sier ikke hva de heter, men vi kaller dem «den ene» og «den andre». (Det er ulike skuespillere til ulike forestillinger. Det kan du se på s. 24 og 25.)

De har enkle sorte klær på seg, og har med seg en koffert. De forteller, og noen ganger rører de seg litt som om de danser eller opplever noe et annet sted.

Den ene spiller et barn som forteller at bestemoren hans ikke lot ham bli barnestjerne på TV. Han er irritert over at voksne bestemmer over ham.

Den andre spiller et barn som forteller om hvordan hun får voksne til å gjøre som hun vil. Man kan gråte, eller bli sint, eller lyve.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Den ene sier at voksne bestemmer, som guder. De voksne er som voktere til «himmelriket». De kan bestemme om barna får være med i «himmelriket» eller ikke.

Den andre sier at den gjør som de voksne sier hele tiden. Da blir den første forvirret:

«Du sa akkurat at du lyver så mye som bare det?»

Den andre svarer:

«Vi kan forandre oss. Hele tiden.
Vi kan suge til oss minnene til andre mennesker.
Vi kan bli til hvilket som helst barn på hele jorden.»

Hun mener at de kan bli til hvilket som helst barn i hele verden, og fortelle hva det tenker eller har opplevd.

Du kan velge om du tenker at rollene faktisk kan bli til andre barn, eller om de bare leker det.

Handlingen i *Gudenes voktere*

De forteller ting andre barn har opplevd eller tenkt.

De forteller om et barn som blir slått av pappaen sin.

De forteller om et barn som går over en slette hvor det kan finnes spøkelser. Vi hører musikk. De rører seg sakte til musikken.

De åpner kofferten. Der er det en hatt som den ene tar på seg. Det er også noen speil. De bruker speilene for å speile seg selv og publikum. Kanskje noen i publikum kjenner seg igjen i noen av fortellingene?

De drar opp lapper fra hatten. Der står det ulike ting som barn fra andre land har sagt.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Musikken slutter.

De forteller videre om barn som prøver å få viljen sin på ulike måter.

De forteller om hva de gjør når de blir redde.

De forteller om ting som er urettferdig.

De forteller om farlige voksne. Det er ganske gøy å leke at man er en farlig voksen som vil drepe barn!

Handlingen i *Gudenes voktere*

Den ene tar på seg en knæsj rosa genser.

De forteller om voksne som vil at man bare skal være flink og stille.

De synes at det er feil at de voksne ikke spør barna hva de selv vil.

Musikken starter igjen. De går rundt blant publikum med speilene og spør barna om de er enige i at man burde spørre barna om hva de selv vil. De danser med speilene.

De drar flere lapper ut fra hatten med ting barn har sagt. Musikken slutter.

Handlingen i *Gudenes voktere*

De forteller om voksne som passer godt på dem. Som man vil bli som, når man blir voksen. Som gjør fine ting for deg, og som man er venn med.

Den ene tar på seg et knæsj oransje kostyme. Hun forteller om en gang da hun ødela en vase. Hun prøvde å løpe unna, men så måtte hun få straff for det av faren sin. Han slo henne med en grein.

De vil ikke bli slått. De vil heller snakke med de voksne. Men voksne kan være vanskelige å snakke med.

De trenger de voksne. De kan redde deg.

Men de vet ikke alltid hvordan de voksne vil reagere. Noen ganger blir de sinte, og noen ganger ikke. Det er vanskelig å vite.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Musikken starter.

De voksne skjønner ikke kreftene til barna. De er frustrerte, men også sterke inni seg.

De drar opp store lilla og oransje stoffer fra kofferten.

De løper rundt i rommet med stoffene og kaster de opp i luften.

De skriker og slår i luften med speilene.

De gjør en danselek sammen, de har det gøy.

Musikken stopper.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Den ene forteller at det finnes voksne som er onde. Hun blir til et barn som har en onkel som gjør ting med henne og søsknene som er hemmelige og feil. Onkelen slår dem og sier at de ikke må fortelle det til noen. Så de har ikke turt å fortelle det til pappa. Kanskje vil hun fortelle pappa når hun blir litt større.

Den andre forteller at da han var liten gikk han inn i en dyp dal. Om man synger i den dalen, så spretter lyden mot klippene på begge sider. Sangen kommer tilbake høyere og sterkere, som bølger av lyd. Han sang der hele dagen. Han følte seg som om hele han var musikk.

Han vil bli sangerinne. Men han skal gifte seg.

Den andre skuespilleren synes at det er rart, han er jo et barn! Men det barnet bor i et land hvor barn kan måtte gifte seg.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Den ene forteller at hun ikke tror på Gud lenger. Fordi hun fikk ikke være med til sykehuset når bestemor døde. Da ville hun at Gud skulle la bestemor komme som et spøkelse og si ha det til henne, eller gi henne et tegn på at Gud fantes. Men det kom ikke noe tegn.

Den andre tror at Gud er de voksnes voksne.

De tar på seg det store lilla stoffet og det store oransje stoffet som et slags drakter.

De tror på hverandre. De klemmer hverandre og gjør dansebevegelser mens de forteller videre.

De forteller om soldater som tok kyrne deres, men lot dem gå fordi de var barn. Da var det bra å være et barn og ikke en voksen.

Handlingen i *Gudenes voktere*

Til sist forteller de om når pappa tok dem med inn i «himmelriket». De var nord for polarsirkelen, hvor sola skinner hele natta, og de var våkne sammen hele natta ute på en sjø.

De tar opp rare masker fra kofferten. De tar dem på seg. Kanskje ser de ut som en slags guder?

De tar speilene i hendene. De ser på publikum gjennom speilene. Musikken starter igjen. Sammen med musikken hører vi opptak fra barn som forteller på mange ulike språk. Det blir et mylder av stemmer fra hele verden.

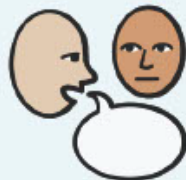
Så blir det stille. Forestillingen er ferdig.

Ting å være oppmerksom på

Forestillingen «Gudenes voktere» spilles i et klasserom. Publikum sitter på stoler i en halvsirkel. Du kan se skuespillerne og de andre i publikum.

«Gudenes voktere» er ikke en fortelling, men mange små fortellinger om ulike barn i ulike land satt sammen.

Det er helt lov å le, gråte og reagere mens forestillingen spiller.

Skuespillerne snakker direkte til publikum. Noen ganger spør de publikum hva de syns. Om du vil kan du svare skuespillerne. Om du ikke vil svare er det også ok.

Skuespillerne går rundt blant publikum, og spiller både foran, mellom og bak dere. Noen ganger kommer de nærme dere. Om du ikke vil det er det helt ok å se en annen vei, eller si «stopp» eller «nei».

Skuespillerne har en koffert med seg, og ser ganske vanlige ut. I løpet av forestillingen vil de finne frem speil og kostymer. Helt til slutt tar skuespillerne på seg store kostymer og masker.

Skuespillerne sier at de voksne er som guder, som kan bestemme alt mulig.

Skuespillerne sier at de kan bli til hvilket som helst barn i hele verden. Du kan velge om du tenker at de faktisk kan det, eller om de leker det.

Noen ganger beveger skuespillerne seg mye. De kan løpe rundt blant publikum, rope eller kaste myke stoff opp i luften. Om du synes det er litt mye, er det helt ok å holde før ørene.

Stykket inneholder mange ulike fortellinger om hvordan det er å være barn sammen med voksne. Noen barn forteller om slemme voksne. Det kan være litt skummelt eller ekkelt.

Et barn forteller at det blir slått av faren sin. Det kan være trist og vanskelig å høre.

Et barn forteller at onkelen gjør noe feil og hemmelig med dem og søsknene deres. Det kan være skummelt å høre.

Forestillingen inneholder mange små fortellinger. Om du synes at en fortelling er ubehagelig, er det ok å holde før ørene og vente litt, så går de snart videre til en annen fortelling. De forteller om voksne som er snille også.

Det er musikk underveis i forestillingen. Den er ikke veldig høy, men pleier du å bruke hørselsvern, kan du selvfølgelig bruke det.

Hvis du vil, kan du danse med til musikken fra din sitteplass.

Det er ok å trekke seg lenger bak eller gå ut hvis du trenger det. Hvis du trenger å gå ut er det også ok å komme tilbake inn senere, hvis du ønsker det.

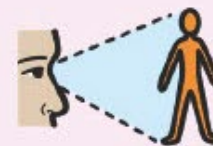

Forestillingen varer i ca 45 minutter.

Samtalestartere

Etter forestillingen kan det være fint å snakke med noen om hva man har sett. Her er forslag til noen spørsmål som kan sette i gang en samtale.

Du har akkurat sett stykket "Gudenes voktere": Hva synes du det handlet om?

Er det noe du husker ekstra godt fra forestillingen? Noe du synes var ekstra morsomt, skummelt, trist eller fint?

I forestillingen var det mange barn som ikke likte at voksne bestemmer over dem. Hva synes du? Når er det irriterende at voksne bestemmer? Når er det bra?

Barna i forestillingen prøvde å påvirke de voksne på ulike måter, gjennom å gråte eller være smart eller lyve for eksempel. Hvordan pleier du å gjøre det hvis du vil få en voksen til å endre mening?

Noen av barna hadde det vanskelig. Hva tenker du at man kan gjøre hvis man er et barn som har det vanskelig?

De fortalte også om voksne som de hadde lyst til å bli som. Er det noen voksne som du synes er ekstra kule? Hvorfor det? Hvilken slags voksen har du lyst til å bli?

Skuespillerne fant frem spill som de brukte sammen med publikum. Hvorfor gjorde de det tenker du?

De ulike fortellingene var fra barn i ulike land. Var det noen fortellinger som du tenker var fra Norge? Eller ikke var det? Hvorfor det?

Hvis du kunne snakke med hvilket som helst barn i hele verden, hvem ville du ha snakket med? Hva tror du de ville ha fortalt deg?

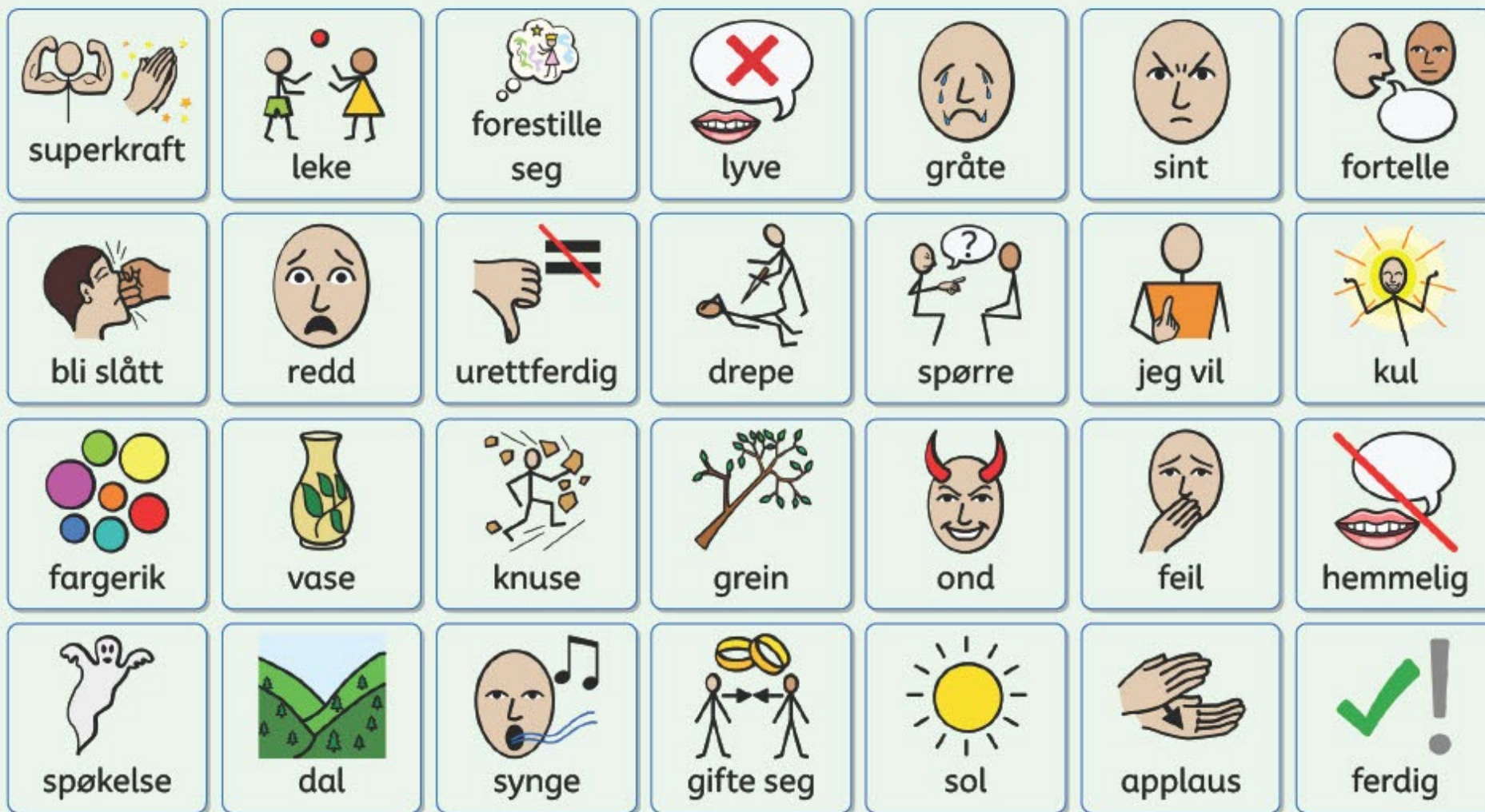
Hva er det beste med å være et barn?

Hva tror du er det beste med å være voksen?

Forslag til ASK-piktogrammer

Vi tar gjerne imot tilbakemelding

Ris og ros ønskes velkommen!

Send spørsmål og tanker til hilda@ungeviken.no

UNGE VIKENTEATER